

en aanvankelijk bleven teleurstellingen dan ook niet uit. Ten slotte echter is men er in geslaagd, ze op Mauritius te doen inburgeren. Zij heeft toen vasten voet gekregen en haar areaal snel uitgebreid, waarmede, zij het langs een langen omweg, een ernstig gevaar was afgewend. Ik vind niet vermeld, of de suikerplanters van Mauritius door eene flinke donatie aan het Britsche Museum blijk hebben gegeven van hunne dankbaarheid voor hunne redding.

Dit resultaat had, zonder de nog steeds vaak miskende systematische nuseumentomologie en zonder de aanwezigheid van uitgebreide verzamelingen, niet bereikt kunnen worden.

NASCHRIFT. Dr. J. G. B e t r e m, onze Nederlandsche specialist voor Scoliidien, was zoo vriendelijk, mij mede te deelen, dat de tegenwoordig geldende naam van de Scolide van Barbados is *Campsomeris dorsata* (Fabr. 1787), en dat de soort van Mauritius nu heet *Campsomeris fax* Bradley 1936 (= *Campsomeris rufa* var. Lep. 1845. De typische *C. rufa* Lep. 1845 is een synoniem van *Campsomeris ciliata* Fabr., eene Zuideuropeesche soort).

Overigens heeft op Mauritius de import van *C. dorsata* geen geheel afdoend succes opgeleverd, zoodat men o.a. in 1935 en 1936 den entomoloog J e p s o n naar Java heeft gezonden om nog andere Scoliidien te verzamelen voor proefnemingen. Dit neemt niet weg, dat het de systematische museumentomoloog is geweest, die den waren aard der plaag heeft herkend, en den weg heeft gewezen tot doeltreffende bestrijding.

Amsterdam O., Zeeburgerdijk 21, Februari 1948.

Korte mededelingen.

Cossus cossus rupsen in oud wagenwiel. Een buurjongen van me vond aan een dijkje tussen oude rommel een afgedankt wagenwiel. Hij nam het mee naar huis en sloeg het uit elkaar, uitsluitend om in het bezit te komen van de ijzeren band en de stalen bus, waarin vroeger de as had gelopen. In de reeds half vermolmde iepenhouten duit, d.i. de houten prop waarin de spaken steken, bleken zich 2 volwassen rupsen van *Cossus cossus* L. te bevinden, die in het binnenste hiervan flinke gaten hadden geknaagd. Wel een merkwaardige verblijfplaats voor deze rupsen!

J. S l o t, Middellie.

Fuessly. In 1910 schreef Courvoisier (Ent. Zeitschr. 24: 206), dat zijn bekende landgenoot niet Fuessly heette, maar Füsslin. Ik ben zelf eens aan het snuffelen gegaan met het volgende resultaat: 1775. Joh. Caspar F u e s z l i n s Verzeichnis der ihm bekannten Schweizerischen Insekten. Ondertekening van de voorrede: Johann Caspar F u e s z l i n. Het portret van de frontpagina is van: Joh. Gaspar F u e s s l i n u s.

1781. Archiv der Insectengeschichte, Heft I, „von Johann Caspar F ü e s z l y.“ Begint met een „Plan dieses Archivs“ van 4 blz. aan het eind ondertekend: „Joh. Caspar F ü e s z l y. Op de volgende pag.: „Beytrag zur Naturgeschichte des Mittelperlmutterfalters, *Papilio Adippe* L. von Joh. Caspar F ü s z l y.“

1782. Heft 2, derde verh.: Joh. Caspar F ü e s z l y.

1783. Heft 3, zesde verh.: J. C. F ü e s z l y.

1784. Heft 5. Titel: Johann Caspar F ü e s z l y.

1785. Heft 6. Idem.

1786. Heft 7 en 8. Idem.

Waar er in de achttiende eeuw zo weinig eenheid in de schrijfwijze der familienamen bestond, lijkt het me volkomen verantwoord de reeds lang in de entomologische literatuur ingeburgerde schrijfwijze F u e s s l y te handhaven. — Lpk.